

Een dag uit het leven van thuisverpleegster

Fatima Aghanif

6.30 uur. Mijn wekker loopt af. Geen tijd om te treuzelen want vandaag doe ik 'de drukke ronde' en dan kan ik mijn tijd goed gebruiken.

7.15 uur. Ontbijt achter de kiezen. Ik vertrek om al mijn patiënten tijdig en goed te verzorgen. Maar eerst moeten de kinderen naar de opvang!

8.30 uur. De eerste patiënt, meteen een nieuwe! Dat bezoek verloopt niet makkelijk, ondermeer door de taalbarrière. Het opbouwen van een vertrouwensband zal nog even duren. Uit ervaring weet ik dat na lange tijd de beide partijen aanpassingen doen. Geduldig blijven en misschien voortaan best toch één van de kinderen van mevrouw B. erbij halen om te tolken.

9.00 uur. Eindelijk vertrokken bij mevrouw V. Ik begrijp haar wel, maar deze situatie dreigt toch uit te hand te lopen. Zoals zo vaak heb ik mijn uiterste best moeten doen om doorheen de bitsige bevelen haar diepere noden herkennen.

9.30 uur. Toe aan koffie-pauze. Gelukkig zijn meneer en mevrouw D. nu

aan de beurt. Daar kom ik niet weg zonder koffie met allerlei lekkers. Hoe zwaar en hulpbehoevend deze mensen ook zijn, de hartelijkheid van dit koppel van andere origine is in mijn ogen niet te evenaren.

10.00 uur. Ik word er even stil van: mevrouw K. kan de verzorging niet meer betalen. Natuurlijk heeft ze het niet met zoveel woorden gezegd. Het is niet de eerste keer. Ik herken de symptomen van het ontwijken: ogen die wegdraaien, de dokter heeft gezegd dat het niet meer nodig is, een dochter die de verzorging doet vanaf nu,... Nochtans is haar recht op zorg een plicht voor ons. Nu geen tijd om verder na te denken. Maar zeker melden aan mijn diensthoofd en samen met de collega's zoeken naar een oplossing. Via het maandelijkse overleg met de andere zorg- en hulpverleners en ook het maatschappelijk werk vinden ze hopelijk een manier om haar financieel te ondersteunen. Op naar de volgende patiënt!

10.30 uur. Niemand thuis! Afspraak vergeten of niet begrepen? Wie zal het zeggen. De patiënt is zo verward en zijn Nederlands zo zwak dat dit de communicatie niet bevordert. Ik kom straks eens terug. Je weet maar nooit. Als hij dan niet thuis is laat ik een kaartje achter. Ik maak morgen duidelijke afspraken met meneer A.

11.00 uur. Na de verzorging van mevrouw T. bespreek ik de voordelen van een ziekenhuisbed. Ik bel en maak meteen alles in orde. Het bed zal er vandaag nog zijn. Gezien haar toestand zal deze aanpassing een hele verademing zijn voor het koppel. Ze danken me vriendelijk.

11.30 uur. Ik vervang mijn collega om meneer J. te gaan verzorgen. Dat was pijnlijk. Hij wilde "absoluut geen zwarte" aan zijn bed en ging tekeer. Ik had niet gedacht dat een verzwakt man zo sterk kon zijn. Ik wilde verder geen risico's nemen en heb een andere collega gebeld die hem aan het eind van haar ronde nog even zal verzorgen. Ik troost mij met de gedachte dat mijn collega's soms hetzelfde meemaken. Vaak zien zij ook mannen van andere origine die geen vrouwelijke verpleegkundige willen en vice versa. Ik bespreek het voorval later wel met mijn collega's en mijn diensthoofd. Ik voel me door hen gesteund en zal zo het vervelende gevoel vlug naast me neer kunnen leggen.

12.00 uur. Mijn dienst zit erop voor vandaag. Moe maar voldaan parkeer ik de auto. Nog altijd tevreden dat ik deze belangrijke, zorgende taak kan doen.

► **Wit-Gele Kruis Limburg:**
Weg naar As 72, 089/30.08.80 -
www.witgelekruis-lim.be

"Hoe hulpbehoevend meneer en mevrouw D. ook zijn, hun hartelijkheid is niet te evenaren"

foto: IMA Pictures / Ivo Hendriks

Jeugdvoetbal Winterslag

in de lift

foto: A.H.

"We zoeken naar een goeie mix van kinderen van diverse afkomst."

De cités Winterslag 2 en 4 staan bekend als wijken met de grootste gezinnen, met zeer veel jongeren. De bewoners zijn ook voor 86 procent van een andere etnische afkomst.

We spraken er met Abdellah Dari, in de wijk geboren en getogen en coördinator van de jeugd ploegen van Intersport Winterslag. Twee jaar geleden startte hij met één jeugdclub. Nu spelen ze competitie met vijf ploegen.

"Mijn zoontje speelde bij Bokrijk Sport. Aan een oudere man aan de toog van de kantine vertelde ik dat er in Winterslag geen jeugd ploeg meer bestond. 'Dan moet gij daar zelf mee starten' verklaarde de man kordaat. En ik ben met enkele vrienden, waaronder oud-speler Gabriele Rossi begonnen. Het eerste jaar met 20 kinderen. Nu zijn het er 62, verdeeld over vijf ploegen. Vooral Marokkaanse maar ook Turkse, Italiaanse en enkele Belgische kinderen, een echte afspiegeling van de wijk. Iedereen is welkom. Maar de voertaal is het Nederlands. Daar staan we op." Om de drempel te verlagen bedraagt het inschrijvingsgeld slechts 100 euro. "We werken ook

bewust aan een goeie band met de ouders. Zij moeten hun verantwoordelijkheid nemen, achter hun kinderen staan en ze aanmoedigen. Binnen deze wijk, waar heel wat mensen het sociaal moeilijk hebben, is dat niet evident." De jeugdploegen beschikken over vijf trainers: één van Belgische, drie van Marokkaanse en één van Turkse origine. "We zoeken naar een goeie mix van kinderen van diverse afkomst. Een mix van kinderen uit verschillende culturen en sociale lagen. Maar we weten dat het moeilijk zal zijn kinderen van dokters en advocaten aan te trekken," kon Abdellah ervaren. Financieel probeert de club het hoofd boven water te houden. "Maar ondanks alle financiële besommingen gaan alle spelertjes met een piekfijne uitrusting het terrein op," besluit hij met enige trots. ■

André HELLOFS

Info en inschrijvingen:
elke woensdag en vrijdag
vanaf 18u in de kantine van
Intersport Winterslag of bij
Abdellah Dari: 0475/65.93.22.